

Det kliade överallt på honom, det t.o.m. gjorde ont i hela skinnet. Han som hade haft det finaste vackraste bruna skinn, som var så blankt att man kunde spegla sig i det. Nu var han tufsig och skabbig överallt. Och ju mer han kliade sig, desto värre blev det. Han kunde bara inte ligga kvar och sova, den sköna gräsbädden och granriset stack överallt. Han reste sig upp och tänkte att han måste gå och smörja sig med stärkande solrosolja. Muttrande och rytande väckte han nästan hela familjen, de små björn-ungarna blev utfösta ur idet, medan de vaknade med ett hastigt ryck. Men mamman sov vidare när ungarna tumlade ut.

Pappan raskade fram i ett högt tempo och de små björnungarna skyndade sig efter i den högsta fart de kunde. Han kände den goda doften av oljan och var snart framme vid ett stort solrosfält. Solrosorna stod i långa rader och vajade sakta i vinden, allt medan doften av olja var mättad i luften. Luften var också full av fjärilar, humlor och bin och små möss sprang mellan plantorna. Och många andra djur fanns där också. Ovanför var himlen så blå, så blå, som bara en himmel över en solrosåker kan vara.

Han ställde sig och insöp den goda doften när en av ungarna tultade fram till honom och lutade sig mot ett av hans ben. Det gjorde så ont, så han blev så arg. Han lyfte sin ram och smällde till den ena björningen, rakt in i solrosfältet. Ungen tumlade runt och skrek AAAA medan han plöjde ner solrosorna på sin väg, med långa revor över sin bak. Det droppade blod från blommorna och man visste inte om det var från blommorna eller om det var björnungens blod. Nästa unge fick också en smäll och skrek EEEE allt vad han orkade innan han i en saltomortal flög genom luften och landade bland blommorna. Även den tredje ungen fick en smäll på nosen innan han ramlade baklänges in i blommorna medan han skrek IIII för allt vad han förmådde.

Rött och gult blandade sig i luften, där blodstänk från björnarna spred sig tillsammans med gula kronblad från solrosorna. Det var så mycket att himlen fick en åskfärgad blålila färg, så att det kändes som ett oväder var på gång. Allt medan pappan rullade sig i solrosorna. Men som inte lindrade det hans klåda.

En vind förde blodstanken och de gula kronbladen långt bort och några av dem föll utanför idet där mamman låg och sov. Solen lyste och speglade sig i kronbladen så att några solstänk letade sig in i det mörka idet. Det lysta i ögonen på mamma Björn som vaknade yrvaket. Det riktigt gjorde ont i ögonen. Det luktade också farligt, det luktade som hennes ungar, men ändå inte riktigt. Det luktade också blod, deras blod. Vad händer tänkte hon och vaknade på riktigt på en enda gång.

Hon sprang ut ur idet och nosade och följde ungarnas spår. Hon sprang de snabbaste hon kunde, men hon var klumpig efter den långa sömnen och blev alldeles slut på en gång. Ibland var hon tvungen att stanna upp och hämta andan, men till slut hann hon fram till solrosfältet där hon hörde gnäll och rytande. Gnäll från ungarna, HENNES UNGAR, och rytande från pappan, som rullade sig allt han kunde i solrosfältet utan att få någon lindring.

När hon såg vad som höll på att hända, röt hon det högsta hon kunde. Det dånade ett OOOOO över hela nejden. Ja, hon fortsatte och ryta UUUU, YYYYY, ÅÅÅÅ, ÄÄÄÄ och ÖÖÖÖ innan pappan tittade upp på henne. Nu var babuskha riktigt arg på lille far, nu hade han gått för långt. Hennes ungar hade ont. Snabbt reste han sig upp och smet ut ur blomsteråkern med den lilla stumpan till svans tryckt mot rumpan. *”Det kliar i pälsen så mycket på mig så jag vet inte vad jag ska göra”*, sa han skamset. Hon spände ögonen i honom och sa medan ögonen var svarta av ilska – *”NU HAR DU GÅTT FÖR LÅNGT”*. Ser du vad du har ställt till, du begriper väl också att du inte kan göra solrosolja på det där sättet. *”Karl!”* Hon föste honom åt sidan och tog hand om de små ungarna och tröstade dem på alla sätt, som bara en mor kan göra. Sedan frågade hon vänligt om hon kunde få lite solrosolja och genast fick hon så mycket som hon ville ha av solrosorna. Hon baddade på alla möjliga och omöjliga ställen och även pappan fick också sina kliande skorpor omskötta. Bina och humlorna skyndade sig också att hämta honung som kan vara bra att smörja på sår. Och en och annan slick gick ner i björnarnas munnar också, för som alla vet så älskar ju björnar honung.

Och där i solskenet läkte alla sår och pappan blev så trött att han genast somnade om, allt medan björnungarna lekte med sina nya kamrater. De ägnade sig åt alla möjliga sporter som du kan tänka dig. De spelade fotboll med fjärilarna, hoppade höjdhopp med sorkarna och sjöng i kapp med bina och humlorna som dock mest brummade och surrade. Ja, kanske fanns det många andra sporter och skojigheter de kunde ägna sig åt.

Sonia Sagadotter

It itched everywhere on him, it even hurt the whole skin. He who have had the finest, most beautiful brown skin, which was so shiny that you could reflect in it. Now he was messy and itchy everywhere. And the more he scratched himself, the worse it got. He just could not lie down and sleep, the beautiful grass bed and spruce twigs stuck everywhere. He got up and thought he had to go and lubricate himself with strengthening sunflower oil. Moaning and roaring, he woke almost the whole family. The little bear cubs were kicked out from the den, while they woke up with a quick jerk. But the mother slept on when the kids tumbled out.

The father rushed forward at a high pace and the little bear cubs hurried after him at the highest speed they could. He smelled the good oil and was soon at a large sunflower field. The sunflowers stood in long rows and swayed slowly in the wind, all while the scent of oil was saturated in the air. The air was also full of butterflies, bumblebees and bees and small mice ran between the plants. And many other animals were there as well. Above, the sky was as blue, as blue, as only a sky over a sunflower field can be.

He stood up and inhaled the good smell when one of the kids leaned towards him and leaned against one of his legs. It hurt so much so he got so angry. He lifted his frame and slammed into one of the cubs, straight into the sunflower field. The kid tumbled around screaming AAAA as he plowed down the sunflowers on his way, with long tears over his back. Blood dripped from the flowers and it was not known if it was from the flowers or if it was the bear cub's blood. The next kid also got a bang and shouted EEEE all he could before he flew through the air in a somersault and landed among the flowers. Even the third kid got a slap on the nose before he fell backwards into the flowers while screaming IIII for everything he could.

Red and yellow mingled in the air, where splashes of blood from the bears spread along with yellow petals from the sunflowers. It was so much that the sky got a thunderous blue-purple color, so that it felt like a storm was coming. All while dad rolled in the sunflowers. But that did not relieve his itching.

A wind carried the splashes of blood and the yellow petals far away and some of them fell outside the shed where the mother was sleeping. The sun shone and was reflected in the petals so that some splashes of sunlight found their way into the dark den. It shone in the eyes of mother bear who woke up dizzy. It really hurt her eyes. It also smelled dangerous, it smelled like her kids, but still not. It also smelled of blood, their blood. What happens, she thought and really woke up in one fell swoop.

She ran out of the den and sniffed and followed in the footsteps of the kids. She ran the fastest she could, but she was clumsy after the long sleep and ran out at once. Sometimes she had to stop and catch her breath, but in the end she reached the sunflower field where she heard whining and roaring. Whining from the kids, HER KIDS, and roaring from the father, who rolled himself all he could in the sunflower field without getting any relief.

When she saw what was happening, she roared the loudest she could. An OOOOO roared all over the neighborhood. Yes, she continued to roar UUUU and YYYYY before the bear looked up at her. Now babuska was really angry at little father, he had gone too far. Her kids were in pain. He quickly got up and slipped out of the flower field with the small stump of his tail pressed against his ass. *"It itches in my fur so much on me so I do not know what to do,"* he said shyly. She narrowed her eyes at him and said while her eyes were black with anger - *"NOW YOU HAVE GONE TOO FAR"*. If you look at what you have done, you also understand that you can not make sunflower oil in that way. *"Men!"* She pushed him aside and took care of the little ones and comforted them in every way that only a mother can do. Then she kindly asked if she could get some sunflower oil and immediately she got as much as she wanted from the sunflowers. She embreccated it in all possible and impossible places and her father also had her itchy crusts taken care of. The bees and bumblebees also hurried to get honey, which can be good to lubricate wounds. And some occasional lick went down into the bears' mouths too, because as everyone knows, bears love honey.

And there in the sunshine all the wounds healed and the father became so tired that he immediately fell asleep again, all the while the bear cubs were playing with their new friends. They devoted themselves to every possible sport imaginable. They played football with the butterflies, jumped high jump with the vultures and sang in competition with the bees and bumblebees, which, however, mostly hummed and buzzed. Yes, maybe there were many other sports and fun they could engage in.

Sonia Sagadotter